

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 20 stycznia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht des Saarlandes – Niemcy) – QM / Finanzamt Saarbrücken

(Sprawa C-288/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. c) – Odpłatne świadczenie usług – Artykuł 26 ust. 1 – Transakcje uznane za odpłatne świadczenie usług – Artykuł 56 ust. 2 – Określenie miejsca opodatkowania – Wynajem środków transportu – Udostępnienie pracownikom samochodów]

(2021/C 79/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht des Saarlandes

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: QM

Strona przeciwna: Finanzamt Saarbrücken

Sentencja

Artykuł 56 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że zakresem jego stosowania nie jest objęte udostępnienie przez podatnika jego pracownikowi pojazdu stanowiącego część majątku przedsiębiorstwa, jeżeli transakcja ta nie stanowi odpłatnego świadczenia usług w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) tej dyrektywy. Wskazany art. 56 ust. 2 akapit pierwszy ma natomiast zastosowanie do takiej transakcji, jeżeli chodzi o odpłatne świadczenie usług w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c), a pracownik, o którym mowa, ma trwałe prawo do korzystania z tego pojazdu do celów prywatnych i do wykluczenia z tego prawa innych osób w zamian za czynsz w uzgodnionym okresie przekraczającym 30 dni.

⁽¹⁾ Dz.U. C 206 z 17.6.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 stycznia 2021 r. – Komisja Europejska / Printeos, SA

(Sprawa C-301/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE – Grzywny – Stwierdzenie nieważności – Zwrot głównej kwoty grzywny – Artykuł 266 TFUE – Odsetki za zwłokę – Rozróżnienie pomiędzy odsetkami za zwłokę a odsetkami wyrównawczymi – Obliczanie odsetek – Artykuł 90 ust. 4 lit. a) zdanie drugie rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012]

(2021/C 79/06)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac, P. Rossi i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Printeos, SA (przedstawiciele: H. Brokelmann i P. Martínez-Lage Sobredo, abogada)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Punkt 2 sentencji wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 lutego 2019 r., Printeos/Komisja (T-201/17, EU:T:2019:81) zostaje uchylony.
- 3) Od Komisji Europejskiej zasądza się wypłatę na rzecz Printeos SA odsetek liczonych według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego podstawowych operacji refinansowania, powiększonej o 3,5 punktu procentowego, od kwoty 184 592,95 EUR, za okres od dnia 31 marca 2017 r. do dnia całkowitej spłaty.
- 4) Komisja Europejska zostaje obciążona, poza własnymi kosztami poniesionymi w postępowaniu w pierwszej instancji w sprawie T-201/17, jak i w postępowaniu przed Trybunałem, również kosztami poniesionymi w tych postępowaniach przez Printeos SA.

(¹) Dz.U. C 238 z 15.7.2019.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 stycznia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunia) – Consiliul Concurenței / Whiteland Import Export SRL

(Sprawa C-308/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Konkurencja – Sankcje nałożone przez krajowy organ ochrony konkurencji – Termin przedawnienia – Działania przerywające bieg terminu przedawnienia – Przepisy krajowe, w myśl których po wszczęciu dochodzenia wykluczona jest możliwość, by późniejsze działanie podjęte w ramach dochodzenia lub postępowania przerywało bieg nowego terminu przedawnienia – Zasada wykładni zgodnej – Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 – Artykuł 25 ust. 3 – Zakres stosowania – Artykuł 4 ust. 3 TUE – Artykuł 101 TFUE – Zasada skuteczności]

(2021/C 79/07)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Consiliul Concurenței

Strona przeciwna: Whiteland Import Export SRL

Sentencja

- 1) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że sądy krajowe nie mają obowiązku stosowania art. 25 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 i 102 TFUE] do przedawnienia uprawnień krajowego organu ochrony konkurencji do nakładania sankcji za naruszenia prawa konkurencji Unii.